

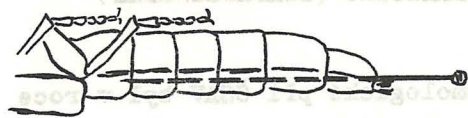
JESTĚ KE ZPŮSOBU PREPARACE DRABČÍKŮ (STAPHYLINIDAE)

Ve Zprávách Čs. společnosti entomologické při ČSAV byl v roce 1978 uveřejněn článek Miroslava Dvořáka: Poznámky k preparační praxi. Mimo jiné zde autor doporučoval preparovat brouky čeledi Staphylinidae (drabčíky) tak, aby byl zadeček vytažen do přirozené délky živého exempláře. Dosud byla většina materiálu této čeledi preparována tak, že po nalepení na štítek nebo napíchnutí na špendlík se zadeček brouka značně sesýchala zkrátil. Takto seschlé exempláře jednak neukazují skutečný tvar brouka a navíc na zadečkových člancích jsou důležité určovací znaky, které při seschnutí jsou nezřetelné.

Obsah tohoto článku byl recenzován členy výboru a několika specialisty na čeleď Staphylinidae a doporučovaný způsob preparace shledán jako vhodný ke zlepšení práce s drabčíky. Rovněž nebyla pominuta ani skutečnost, že v Československu je preparační praxe na vysoké úrovni a doporučovaný způsob měl dále přispět ke zdokonalení entomologického materiálu. Autor doporučoval :

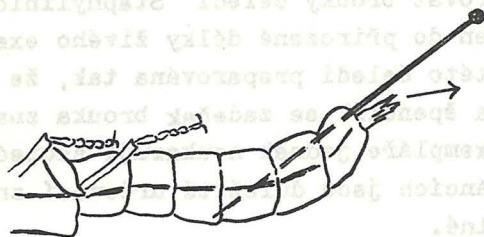
Do zadečku brouka ležícího na zádech vbodneme ze zadu špendlík mezi předposlední a poslední sternit, špendlík mírně nadzdvihneme (asi 45°) a opatrně jej mírně vzpříčen vytahujeme tak, abychom zadeček natahovali po jednotlivých člancích do potřebné délky. Nakonec vytáhneme opatrně i poslední článek. Při této příležitosti můžeme ihned u samečků vypreparovat z tohoto dosud netknutého článku aedoeagus (nalepí se pak vedle brouka na štítek). Vytažený zadeček musí mít jednotlivé články sice celé viditelné, ale každý musí být svým krajem zasunut do předchozího, aby nebyla vidět spojovací blanka (to by nebylo přirozené). Celé tělo brouka včetně zadečku pak přilepíme, aby se zadeček dodatečně neskrčil Pozor : samotné vytažení zadečku pinzetou bez propíchnutí popsaným způsobem nestačí, brouk se vyschnutím skrčí a odtrhne se přední nebo zadní částí od lepidla nebo zkroutí preparační lístek. Zadeček propíchnutý po celé délce však vyschne, aniž se zkrátí (může dovnitř vzduch) a můžeme pak na něm pozorovat všechny důležité určovací znaky: tomentované skvrny, postavení štětinek, rovné nebo svorkové lemování předních okrajů tergítů např. u *Philonthus* a pod.

A

Obr. 20
Preparovaný
exemplář
drabčíka.

B

Krátce po uveřejnění tohoto příspěvku ve Zprávách zaslal Dr. Zbyněk Likovský pro Zprávy článek, kde nedoporučoval tento způsob preparace a je pro preparaci tradiční, kde preparovaní drabčící seschnou. Ve svém příspěvku se odvolával na dosud rozšířený způsob preparace, uvádění délek seschlých exemplářů v popisech a klíčích.

Proto jsme nechali zkontrolovat i tento názor a na základě vyjádření specialistů, kteří se touto čeledí zabývají byl příspěvek Dr. Likovského zamítnut. V roce 1982 byl však článek Dr. Likovského uveřejněn v ACTA MUSEI REGINAEHRADECENSIS, kde autor znovu propaguje starý, nyní "konvenční" způsob preparace se seschlými zadečky. Bylo by snad lépe takovýto způsob nazývat tradiční popř. také konzervativní, vždyť takováto úmluva - konvence - nebyla nikde uzavřena ani u preparačního způsobu majek, u nalepování drobných druhů hmyzu na nalepovací štítky a pod. Preparace prováděná v dobách průkopníků entomologie byla už ve většině případů dávno překonána moderními, praktickými a jednoduchými způsoby. Také článek Miroslava Dvořáka byl malým příspěvkem k tomuto vývoji.

Necháváme na zvážení naším členům, zda budou považovat doporučovaný způsob preparace podle DVOŘÁKA (1978) za vhodnější a vyhovující, nebo se budou přidržovat tradičního seschlého materiálu drabčících.

Případné názory zašlete na adresu člena výboru společnosti, pověřeného přípravou a vydáváním Zpráv Zdeňka Černého, Mírovice 15,
250 63 pošta Mratín u Prahy.

